Quaresma - Segon diumenge

Per Administrador el dg., 28/02/2010 - 09:00

Gn 15,5-12.17-18
Fl 3,17-4,1
Lc 9,28b-36

FER PASQUA ABANS DE RAMS Avui un text, una preciosa *catequesi* de Lluc, que és com fer "pasqua abans de rams": abans de la mort contemplar la glòria de la resurrecció. Només feia sis dies que Jesús els havia fet l'anunci de la passió, un anunci cru i realista que ells ni saben escoltar, ni volen entendre. El misteri de la creu els és un escàndol, com ho era per als pietosos jueus; i els és una bajanada, com ho era per als refinats grecs.***1. Una jornada de silenci i pregària***Jesús al cap de sis dies de l'anunci de la passió proposa als seus amics una experiència de silenci, solitud i pregària. L'evangelista vol que veiem als deixebles endinsant-se en el Misteri de Jesús, i que nosaltres estiguem al seu costat.Imaginem la lenta pujada de la muntanya, respirem el verd de la natura, anem mirant el Llac... tot a poc a poc. És una preparació per a la pregària. El caminar està ple de l'amistat amb Jesús. Mentre pugen, recorden tantes coses...! Amb el Mestre han "tocat" Déu, han viscut com en una illa d'Utopia, de solidaritat, hom ha rebut humanitat, pau, reconciliació, vida. Amb Jesús el publicà, l'impur, la prostituta... no han estat relegats al darrer lloc (prou angúnies que els havia fet a vegades seure a taula amb la xusma de publicans, pecadors...!)Són a la Muntanya en pregària, a poc a poc van veient que l'*home Jesús és tot ell pregària*, està del tot girat vers el Pare, la llum de Déu li traspua per tot el seu cos humà. La delicada catequesi de Lluc ens diu que se'ls fa evident, tot d'una, la seva divinitat, com si caigués un vel que l'amagava.Un blanc espatarrant... en la carn humana, dèbil, que coneixen prou bé...! ***2. Un relat pasqual posat abans de rams.*** És prou versemblant que els íntims de Jesús, en algun moment de major lucidesa (per què no en moment de pregària amb Jesús a la muntanya?) intuïssin que rere la humanitat de Jesús s'hi amagava el misteri de la seva pregona proximitat al Pare. Aquell amb qui varen compartir tantes hores de conversa, de preocupacions, de goig, de descans, de menjades, d'esbarjo.... se'ls mostra de manera nova, insospitada, transfigurada. Potser ja durant els dies de Jesús, als anys 30, alguna llambregada va fer copsar als deixebles la fondària de Jesús i les conseqüents ganes de eternitzar el moment lluminós, de "fer tres tendes", de "quedar-s'hi!" La *Transfiguració* és com una mena d'aparició pasqual avançada i situada durant la vida del Jesús històric. Al lector se li acaba de notificar de manera clara que Jesús serà Messies alliberador, *no des del triomf, sinó des de la creu.* Ara cal dir-li també ben clarament que aquest que fracassarà, en el seu fracàs, triomfarà. L'evangelista vol avançar als seus lectors la "veritat" de Jesús: cal que el lector el vegi transfigurat, justament ara que s'acaba d'anunciar el seu fracàs, i que es camina cap a ell.***3. De sobte una escena amb tres personatges*** El relat mira amb detenció tres personatges: a) la Llei i els Profetes (Moisès i Elies), b) Pere, c) el Pare.a) Moisès i Elies (el líder de l'*èxode* i el profeta dels darrers temps abans de l'arribada del *Regne*) es troben conversant amb Jesús. Jesús, esclatant dels atributs divins, conversa sobre el proper *èxode* cap a Jerusalem (per això Moisès, el líder de l'Èxode). El lector sap prou bé que és per a morir, i perquè arribi el *Regne* (per això Elies, el darrer profeta abans de l'arribada del Regne).b) Mentrestant Pere, el deixeble que fa poc l'havia confessat precisament "Messies", del tot astorat, comença a dir bajanades, a preocupar-se per fer tres cabanes. Se li escapa el sentit de tot. Vol *guardar-se* aquesta hora, que no se li escapi! (el mateix que farà Magdalena el dia de Pasqua).c) Sobtadament entren tots en el "núvol de Déu" i el Pare intervé per a proclamar que "aquest" (aquest home concret amb tota la història que sabem d'ell) "és el meu Fill..." En el Baptisme també el Pare proclamà les mateixes paraules. Només que ara hi afegeix significativament: *"escolteu-lo!".* Escoltar tot el que ha dit de Déu, del Regne, de la misericòrdia... i de la creu, que acaba d'anunciar i que és a l'horitzó de tota vida preocupada per les causes de Jesús.Avui és important que nosaltres ho escoltem i demanem entendre des de dintre, el *coneixement intern*, que deia St. Ignasi.***4. Tot d'una Jesús continua amb la "vulgaritat" de la seva humanitat***El text vol que imaginem a uns deixebles perplexos, muts, que no saben dir res de res a ningú. Ells no comprengueren. Ni ningú, abans de la creu/resurrecció no podria comprendre, ni parlar. Més endavant, en el llibre dels Fets, l'apòstol no podrà callar, per més que el vulguin fer callar (Fets 4,20).Avui demanem la "llambregada" per poder continuar pujant amb Jesús a Jerusalem. Necessitem que tot se'ns transfiguri, ens cal la *llum del Tabor*.Potser el nostre "examen" del vespre és justament això re-veure transfigurada tota la jornada; resseguir el dia "amb la pau vostra a dintre de l'ull nostre", com deia el poeta Maragall.

ETIQUETES
ÈXODE TRANSFIGURACIÓ MUNTANYA PREGÀRIA SILENCI ELIES MOISÈS